

tari qui resumí, millor que ningú podria fer-ho, la situació tinguda.

No disposem de la transcripció literal, però segons testimonis va dir més o menys això: «El señor secretario a estas alturas no sabe ya lo que es posible y lo que no es posible. Con todo lo que

se ha discutido, no creo yo ni que el señor secretario, ni nadie, pueda saberlo».

La polèmica, amb això, quedava, per ara, extingida. Algú referia que potser calia canviar el títol a la commemoració i parlar de «tirant al roig»... □

VICENT L. MONTÉS, LES CAUSES D'UNA DIMISSIÓ

La ciutat del desfici crema un altre valent

La falta de col·laboració de l'Ajuntament de València i de la Generalitat, i els atacs dels dos diaris de la ciutat han esgotat la paciència del comissari del 750 Aniversari.

Pasqual L. Pla

Vicent Lluís Montés i Penadés, 44 anys, nascut a Ontinyent, advocat de prestigi i catedràtic de Dret Civil acaba de dimitir com a director general dels actes programats per l'Ajuntament de València per commemorar el 750 aniversari de l'entrada del rei Jaume I el Conqueridor a la ciutat i, també, de la fundació del regne de València.

Durant els últims set mesos havia treballat amb entusiasme en un projecte ambiciós. Durant set dies a la setmana, en jornades de 10 i 12 hores, Vicent Montés havia intentat posar en marxa uns actes a l'altura d'una ciutat orgullosa de si mateixa i del seu origen.

L'entusiasme no és prou. Les lluites internes que mantenen paralytitzat l'ajuntament des que, fa tretze mesos, l'alcalde socialista Ricard Pérez Casado va perdre la majoria absoluta al consistori, han entrebancat la gestió de l'Oficina Municipal del 750-A i han fet estèrils els seus esforços. «Fins i tot les màquines d'escriure les vaig haver de comprar jo, perquè a l'ajuntament deien que no en tenien», assegura dolgut, després que l'alcalde li ha acceptat —a la tercera vegada— la carta de dimissió del càrrec.

Vicent Montés està cremat, «cansat i molt fart», segons l'anàlisi pròpia, i

confessa que encara necessitarà sis o set mesos per a recuperar-se i per a posar-se al dia en la vida docent i professional, que havia abandonat per a dedicar-se al projecte del 750-A. Lamenta, sobretot, la incomprensió que ha tingut la seua tasca per part de la premsa de la ciutat de València i el marcatge

i les travetes que li han posat els grups de l'oposició municipal formada pels regidors d'AP, CDS, Unió Valenciana i Esquerra Unida-Unitat del Poble Valencià. Però més encara, si és possible, lamenta la falta d'entusiasme i de suport per part d'aquells que haurien d'haver-lo encoratjat i ajudat en tot moment, l'alcalde de València i el president de la Generalitat valenciana, així com tot l'aparell burocràtic de les institucions on governen els socialistes. En diferents cartes personals adreçades a Ricard Pérez Casado i a Joan Lerma, com també en els complets informes que regularment va fer arribar als màxims dirigents de la ciutat i del país, Vicent Montés va anar donant la veu d'alarma sobre els greus problemes amb què s'estava trobant, uns problemes que al final han provocat la seua dimissió irrevocable.

—¿Com qualificaria l'actuació de l'alcalde de València i del regidor de Cultura, tots dos socialistes, en aquesta història estranya que ha desembocat, finalment, en la seua dimissió?

—A un nivell de relació personal, l'alcalde i jo som amics, i em consta que ell ha fet força perquè això isquera bé. No obstant això, també és cert que li ha faltat el gest polític, el jugar-se-la per mi en aquests últims mesos. Però no solament ha faltat aquest gest polític de suport des de l'alcaldia de València, també des de la Generalitat hauria calgut que parlaren clar: «els diners són tants, l'Oficina està muntada d'aquesta manera, el comissari té la nostra confiança i ací anem a fer tot això...». Desgraciadament el gest polític no ha vingut, en el cas de l'ajuntament, per la lluita política interna que està corcant l'activitat municipal, però pitjor és encara en el cas de la Generalitat, que veu com passa el temps i només ha enunciat la vo-

luntat de fer algunes celebracions: la màquina administrativa i executiva encara no s'ha posat en marxa i tot són dificultats i allargs a la concreció del programa.

Jo, crec, tinc molta paciència. Suporte moltes coses, he arribat a fer coses increïbles, passadissos, gestions

«Tot aquell que tenia una idea venia a veure si la podia colar dins el 750-A».

inacabables, he treballat durant 10 i 12 hores diàries sense que existiren dissabtes i diumenges, ni família ni amics i ja n'estic fart, ja no ho suportava més, per això m'ho he deixat.

—Pel que fa a la Generalitat ¿realment s'han cregut la commemoració?, ¿li han prestat tot el suport que vostè hauria necessitat?, ¿no li queda com un regust amarg?

—Sí, no puc negar que me n'ha quedat una decepció i un regust amarg per tot el que t'he dit i, també, pel funcionament dels mecanismes interiors de la Generalitat... No he tingut ni tan sols un nomenament oficial que haja eixit en el *Diari Oficial de la Generalitat*. No he tingut mai despatx ni hi ha hagut tampoc cap seu del comissari, únicament he estat una mena d'apèndix del director general de Relacions Institucionals. He tingut durant quatre mesos el programa bloquejat, i el programa complet, que consta de 440 fulls amb tot perfectament especificat i ajustat, un mes damunt de la taula. Tot això és el que ha provocat, insisteix, el que m'haja repetit més d'una vegada «jen quin mal moment em vaig clavar jo en aquesta història!».

—Després d'haver repassat el dossier de premsa complet sobre la celebració del 750-A em consta que s'han dit algunes mentides i més d'un disbarat.

—Si férem una antologia del disbarat i del desfici en el 750-A estariem un any i no en tindriem prou. ¿Vosaltres heu escoltat parlar de la paella que alguns proposaven... per a 60.000 persones? De ben segur que aquesta sí que eixia en el Guinness, i és una proposició en tota regla que està registrada en l'ajuntament, d'un senyor que li diuen

Velarte, recomanat per Unió Valenciana, i com aquesta o de més grossa us en podria contar seixanta. Tingueu en compte que tot aquell que tenia una idea venia a veure si la podia colar dins del 750-A, des de gent que era fabricant d'un determinat tipus de ceràmica o que encunyava monedes fins a les propostes més insospitades, com ara travessies a Ítaca, el creuer per a gent notable pel Mediterrani, com una mena de fira de mostres ambulants. Tot-hom ha volgut beneficiar-se'n.

—¿Com considera l'actitud de la premsa de València davant la seua actuació com a director dels actes del 750-A i quin pes ha tingut en la seua dimissió final?

—Pel que fa al diari *Levante*, he de dir que en un primer moment jugà clarament a favor de la celebració; però, en un determinat moment, concretament a partir de l'acte per als escolars en el llit del Túria, que no va eixir tan bé com s'esperava (en part perquè coincidí amb el moment més virulent de la vaga de professors), el diari canvià de línia informativa i començà un atac frontal per carregar-s'ho. És possible que el discurs populista que conté el programa disgustara els rectors del *Levante*, però no m'explique aquest canvi d'actitud. Jo he parlat algunes vegades amb Ferran Belda, el director, i ell no reconeixera que hi ha jugat en contra, sinó que dirà que ha dit el que calia per salvaguardar la veritat de la informació.

Ací han passat coses molt curioses, com per exemple que es publique en el diari *Levante* un acord del Consell de Cultura sobre la naumàquia i jo, per comprovar-ho, m'adrece per escrit al

secretari del Consell, Enric Llobregat, i ell m'informa que aquell acord no existeix, «només fou un xerrameca de passadís», m'assegurà.

Quant a *Las Provincias*, és clar que ha volgut entrebancar i impossibilitar la celebració del 750-A des del primer moment. Per començar, tenia un altre candidat a director general del actes, i després només s'ha fet ressò de les crítiques en contra facilitades pels grups de l'oposició de dreta en l'ajuntament. Encara que en algun moment també és cert que adoptà unes posicions prudentes, al final es va llançar sense embuts a carregar-s'ho. En tot cas, vull fer notar que hi ha dues línies informatives diferents: d'una banda estan els comentaris firmats per redactors com Baltasar Bueno, Puche, S. Carascosa i fins i tot Coello, que parlen malament sempre, faça el que faça, i, d'una altra banda, hi ha la posició més temperada de la subdirectora, María Consuelo Reyna.

—No obstant això que em diu, senyor Montés, la senyoreta Reyna ha demanat en més d'una ocasió el seu cap.

—Sí, és cert que fa algun temps va demanar el meu cap, però considere que no ha estat especialment bel·ligerant contra mi. La metralla l'han llançada els periodistes que adés he nomenat, sobretot Baltasar Bueno, que en una d'aquelles columnetes que fa arribà a voler ensenyar-me el significat de la paraula naumàquia i em va acusar d'haver copiat el logotip del 750-A d'una *filà* de moros i cristians d'Ontinyent, el meu poble.

—Algunes de les crítiques més virulentes que s'han vessat contra vostè du-

JA ÉS A LA VENDA EL NÚM. 5 / ESTIU-88

SUMARI:

- Entre l'esperança i el desencís
- La Policia de l'Estat a Catalunya
- El desplegament total de l'Erzantza
- La policia a Anglaterra i Gal·les

A LA VENDA A LLIBRERIES I QUIOSCOS, Especialment:

- Quiosc "Pere Sugranyes", Psg. Pujades, 23
- Quiosc "Sant Jaume", Pça. Sant Jaume
- Llibreria BALLESTER, Consell de Cent, 281

MANIFEST "PER UNA POLICIA DE CATALUNYA".

Continua la recollida de signatures. Adreçar-les a:
Revista POLICIA DE CATALUNYA, c/ Casanova, 46, 5è,
08011 BARCELONA. Tf: 254 39 75

M. Hble. Sr.
Joan Lerma
President de la Generalitat Valenciana

València, a 12 de juliol de 1.988

Molt Honorable Sr.
i Benvolgut amic:

Després de la meua carta del propassat 28 de juny, que va merèixer una amable resposta per la teua part, les coses del 750 A han avançat un poc, però no al ritme ni amb l'agilitat que es requereixen, a hores d'ara, per aconseguir els objectius.

A. Llorens, M. Alcalde, R. Ferrer i d'altres podran informar-te de les dificultats; no hi he oficina (encara!), no poden ser satisfets honoraris pendents (encara!). No hi pot haver publicitat fins a setembre, etc., etc.

Estic cansat, President. I fart. No veig camí i el que veig val més no mirar-lo.

Crec que ja he mereixcut la dispensa. Estic ben cert de que Alfons i Co. ho faràn molt bé. Millor que jo. Deixeu-me fer la meua feina, de la que no devia haver-me'n anat mai. No vull tornar.

Una forta abraçada,

Vicent L. Montés

Carta adreçada per Vicent L. Mantés a Joan Lerma.

rant el temps en què ha estat al capdavant del 750-A es referien al cost excessiu de la commemoració. ¿Creu que són justes?

—D'això, se n'ha parlat molt. Jo només vull ressaltar els pressupostos amb què han comptat altres commemoracions i esdeveniments culturals: la Comunitat de Madrid es va gastar 250 milions de pessetes per festejar —durant una setmana, ¡una setmana!— el 2 de maig. El Liceu de Barcelona costa 1.200 milions de pessetes a l'any de l'erari públic a raó de 300 milions a compte de l'Ajuntament de Barcelona, 300 de la Generalitat i 600 que posa el Ministeri de Cultura..., ¡i encara en deu 1.600! El Grec, que és un programa cultural d'un mes, té un pressupost de 325 milions, mentre que, ací, la commemoració de tot l'any del 750-A podria costar 350 milions, i ho consideren excessiu. Em sembla que són crítiques interessades.

—Bé, aquesta classe de crítiques i de consideracions són bastant característiques dels valencians, ¿no?

—Sí, potser sí. Només cal recordar el que li ha passat, fa algunes setmanes, a Manuel Galduf, un dels millors directors d'orquestra que hi ha a l'Estat espanyol, i al qual li han dit de tot perquè s'havia atrevit a demanar un

augment de sou a cinc milions de pessetes brutes a l'any. Ací, el que passa, és que hi ha molta gent que exigeix tenir Von Karajan i només està disposada a pagar el sou d'un director de banda de poble..., i a més de poble petit. Ha de ser Karajan, però s'ha de conformar amb un sou curt, perquè s'ha de treballar per València, sempre per València...

Per acabar amb aquest tema, et diré que dels 325 milions de pessetes del Grec, 60 han estat invertits en despeses de personal, mentre que el pressupost de personal del 750-A és de només 32, i en el cas del Grec, a Barcelona, ningú no ha alçat la veu i ha protestat, ja que tenen molt clar que si es volen programes i professionals d'alt nivell s'han de pagar.

—¿Quin és el principal problema amb què s'hauran d'enfrontar el comissari nomenat per la Generalitat, Alfons Llorens, i el seu equip per a poder dur endavant tots els actes que han dissenyat?

—El principal handicap és el temps. En van molt curts, ja que d'agost, pràcticament no n'hi ha, i només tenen els pocs dies que queden de juliol i el setembre per a començar a muntar la setmana del 9 d'octubre i a organitzar

alguna cosa que tinga ressò. Tenen diners per a fer la gran exposició que està en marxa, actes al carrer, etc. El que ja no sé és si faran la naumàquia, que havia de ser l'acte estel·lar, a celebrar en un port de la nostra costa —no necessàriament el de València, i que havia de mobilitzar recursos, cantants, autors, focs d'artifici, i sobretot programes de televisió i produccions àudio-visuals a alt nivell internacional, en una línia semblant a la que s'ha vist durant la celebració de l'aniversari de l'estàtua de la Llibertat. Això ja no sé si s'atreviran a fer-ho, perquè per a llançar-s'hi fan falta les tres virtuts teològals, fe, esperança i caritat... i diners.

—Amb la seua dimissió, ¿creu que hi haurà un replantejament de les actituds manifestades fins ara per les diferents institucions implicades i que es decidiran a donar tot el suport que cal perquè acabe bé?

—Sí, efectivament, això és un diagnòstic que jo els vaig fer als tècnics de la Generalitat quan vaig decidir deixar-ho: tot allò que jo he tingut de dificultats, el meu successor ho trobarà en suport i ajuda; tot allò que jo no he pogut aconseguir per entrebancs del tràmit administratiu, per qüestió de pressupostos, etc., el meu successor ho tindrà ara sense cap problema. □

«Si férem una antologia del disbarat en el 750 aniversari, estariem un any i no en tindríem prou».